

den Side at høre en saadan Fremtidstaale om Tobakstolden udtalt.

Jeg kommer nu til Trætoldden og til de 2 Vædringsforslag, der foreligger, som for ærede Medlemmer, der ikke ere nøje inde i Sagen, maa synes at være omtrent ligegyldende. Der er i Virkeligheden alligevel en ikke ringe Forskel paa dem i deres Tendens, idet det ene Forslag Nr. 57 i Virkeligheden holder paa det nu bestaaende, hvorimod Nr. 56 vil have en delvis Opgivelse af Tømmertolden. Der er indvendt, og det er den egentlige Indvending mod Vædringsforslaget Nr. 57, at det Maal, der er sat, nemlig 2 Fod, er uehveldigt. Det er muligt, at der er en Mangel her, og hvis man ved nærmere Overvejelse kommer dertil, kunde det jo rettes ved 3dje Behandling, saaledes at Maalet enten tages helt ud, eller man fatte noget andet. Det er den eneste Indvending af virkelig Begrundelse, som det forekommer mig er rejst mod dette Vædringsforslag. Jeg maa ved Siden af at anbefale det til Vedtagelse sige, at det har en ikke ringe Betydning for de nye Beplantninger af vore Heber og Klitter, idet jeg skal henvise til, hvad jeg om dem udtalte i Gaar under Motiveringen af Kulkolden. Det er sikkert, at deres bedste Fremtid er at se i deres brændselsproducerende Egenskab, og jo værre Konkurrence man faar fra det fremmede Træ til Brændsel, jo mindre bliver ogsaa Fremtidsubsigterne.

Jeg tror, at jeg dermed kan gaa lige til Vædringsforslaget under Nr. 69 om Skibsafgiftens Ophævelse. Jeg skal ligesom den højtærede Minister fatte mig meget kort, og jeg tror som han, at det er en Sag, der i Virkeligheden er udbatteret. Jeg kan fatte mig saa meget kortere, som i Virkeligheden, hvis jeg ikke har overhørt altfor meget, den eneste nye Grund, der er fremkommen — man har ladet mine tidligere Grunde fuldstændig staa — er den, at man skal opgive Skibsafgiften af Hensyn til Frikhavnen. Det er muligt, at det er nødvendigt, men een Ting vil jeg bede alle betænke, og det er, at Frikhavnen er i alt Fald hos mange betragtet som et meget tvivlsomt Forsøg. Nogle se paa den i et meget gyldent Lys og andre se meget tvivlsomt paa den. Jeg skal ikke afgøre, hvem der har Ret, men jeg vil blot sige, at det er godt gjort af et æret sagtyndigt Medlem, at Frikhavnen vilde koste 19—20 à 21 Millioner at anlægge, men dertil maa jo, da nu Skibsafgiften skal opgives alene af Hensyn til Frikhavnen, lægges ca. 30 Millioner, som den aarlige Afgift kapitaliseret beløber sig til. Det maa man vel vide, at der maa tages et saadant Paalæg

med paa Frikhavnen. Jeg skal ende med at takke den højtærede Minister, fordi han, saa vidt jeg forstod, sluttede sig til den Tanke, jeg udtalte, at hvis man imod min Forventning skulde vedtage Skibsafgiftens Ophævelse, da var det rigtigt, at man vedtog et Forslag i den Retning, som jeg havde antydet, nemlig at den ikke skulde bortfalde med denne Løbs Straftræden, men ved Frikhavnen's Nabning, rimeligvis fordi man, selv om Frikhavnen skulde vente nogle Aar, vilde vinde 1 Million om Aaret, og det kunde man, som den ærede Finansminister bemærkede, meget godt have Brug for, og dels for det uventede Tilfælde, at Frikhavnen ikke kom i Stand.

Formanden: Den 3dje Landstingsmand for 1ste Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Hansen: Det er anført i Dag endog fra to Sider, at Ophævelsen af Skibsafgiften i den indenlandske Fart var til Glæde for de smaa Sejlskibe og til Gavn for Dampskibene i deres Konkurrence med de første. Jeg tror, at der savnes ethvert Bevis for Rigtigheden af denne Paastand. Jeg tror, at den er ganske urigtig; thi Skibsafgiften betales akkurat i samme Maal af de smaa Skibe som af de store, og det kan næppe paavises, at den har været mere trykkende for de smaa Skibe end for de store eller omvendt. Men det, der er Anledning til, at man har kunnet faa den Opfattelse, der her er kommen til Orde, er det, at samtidigt med, at Skibsafgiften bortfaldt for den indenlandske Fart, bleve Forholdene bestandig værre og værre for de smaa Sejlskibe, Dampskibsfarten traadte mere og mere i Forgrunden, Dampskibene bleve steds billigere og mere økonomiske, og den lille Skibsfart blev mere og mere trykket. Saa har man søgt at finde en Grund dertil, og saa er man kommen til det Resultat, at det var Ophævelsen af den samme Skibsafgift, for hvis Ophævelse man havde stridt i saa mange Aar; jeg tror ikke, der er nogen Kausalforbindelse mellem disse to Ting. Den ærede sidste Taler (Breinholt) mente, at man havde ladet alle hans Grunde staa. Jeg skal ganske kort nedlægge en Protest derimod. Man har ikke villet gendrive de Grunde, som ere gendrebne mangfoldige Gange i Forvejen; derfor rører man ikke ved dem, men derfor lader man dem ikke staa. Naar den ærede Taler gentagne Gange paastod, at nu vare alle Grunde fastede til Jorden, og den eneste Grund, hvorfør man skulde have Skibsafgiften, var Hensynet til Frikhavnen, henægter